

26.7.2026 ; י"ב באב התשפ"ו

לכבוד :

עו"ד יעקב ראבד
יועץ משפטי
עיריית בני ברק
בני ברק

הרב חנוך זייברט
ראש העיר
עיריית בני ברק
בני ברק

שלום רב,

הנדון: הפרדה מגדרית פסולה במרחב הציבורי בבני ברק בתמיכת ו/או
אישור עיריית בני ברק – הצבת שלטים להפרדה מגדרית במדרכות

בשם התנועה למען איכות השלטון בישראל, ע"ר, (להלן: "התנועה") הרינו מתכבדים לפנות אליכם כדלקמן:

1. לאחרונה פרסם הכתב יואלי ברים בחדשות 13 (ובהמשך בכלי תקשורת נוספים) כי בעיר בני ברק הוצבו שלטים בקרבת אולמות אירועים המורים על הפרדה מגדרית בין הולכי הרגל ברחוב: גברים במדרכה אחת ונשים במדרכה השנייה. במסגרת הפרסום צוין כי השלטים הוצבו ביוזמת רבני העיר ובתיאום עם העירייה.¹ במכתב הרבנים שהובא בכתבה נכתב כי "זה תקופה שהעירייה ובראשם הרב זייברט לקחו על עצמם לטפל באזור של אולמות השמחה בעיר, לתקן את עניני הצניעות, הרחבת המדרכה וכו'".²

2. והנה, בתגובתה העירייה מודה כי היא נתנה יד לדבר וסייעה לכך באופן אקטיבי:

"הקריאה להפרדה באזור אולמות השמחה היא יוזמה של רבני העיר אשר מופנית ישירות לציבור. עיריית בני ברק רוחשת כבוד רב לרבני העיר, ומכבדת את ציבור התושבים אשר נאמן להוראות מנהיגיו הרוחניים ובוחר להישמע להן. במסגרת אחריותה על המרחב הציבורי ולנוכח הצפיפות הרבה אשר גורמת לאי נוחות למבקרים במקום העירייה סייעה בפיתוח והרחבת התשתיות הפיזיות במקום. מכל מקום לא מדובר בהנחיה או במדיניות עירונית".³

3. לא רק זאת, עוד צוין בפרסום כי "גורמים בעירייה מציינים כי מדובר בתוכנית שהתגבשה כבר לפני מספר שנים. לדבריהם, המהלך אינו מוגבל רק לרחובות אלו, והיד עוד נטויה

¹ יואלי ברים, "מדרכה לגברים - ואחרת לנשים: בבני ברק מתכננים הפרדה מגדרית", רשת 13 (13.7.2026)
² שילה פריד, "סערה בבני ברק: רבנים הורו להפריד בין גברים לנשים במדרכות ליד אולמות", YNET (14.7.2026)
³ ארי קלמן, "הפרדה בין נשים לגברים - ברחובות העיר: ההחלטה המקוממת של עיריית בני ברק", חדשות 24 (13.7.2026)

להרחבת ההפרדה לרחובות נוספים ההומים אדם, בדומה למתרחש בריכוזים חרדיים אחרים.⁴

4. אם כן, למרות טענותיה של העירייה והפניית האחריות של יוזמי המהלך, הרבנים, על פני הדברים, **עיריית בני ברק שותפה מלאה ומסייעת באופן אקטיבי למימוש יוזמה פסולה וחמורה זו להפרדה מגדרית במרחב הציבורי.**

5. **התנהלותה זו של העירייה כמתואר וכמובא בפרסומים עומדת בניגוד מובהק לחוק, ולחובה הברורה שעל העירייה כרשות שלטונית ומנהלית לפעול באופן אקטיבי למניעת כל הפליה פסולה ובוודאי כנגד נשים, במרחב הציבורי.**

6. נתחיל במושכלות ראשוניים: עיקרון השוויון הנגזר מערך כבוד האדם המעוגן בחוק יסוד: כבוד האדם וחירותו אוסר על הפרדה מגדרית במרחב הציבורי. איסור זה מבוסס על הקביעה ש"מדיניות" **"נפרד אך שווה"** בהספקת מוצר ציבורי **הינה, מטבעה, בלתי שוויונית**, קביעה שמצאה מקומה בדין הישראלי מזה שנים ומגובה בפסיקת בתי המשפט.⁵ בית המשפט הדגיש חזר והדגש כי **"נפרד לעולם אינו שווה"**.⁶

7. עוד נזכיר כי בית המשפט העליון קבע בפסיקתו כי:

"ברירת המחדל היא איסור הפרדה מגדרית במרחב הציבורי ואין כמו כיכר דיזינגוף להמחיש מרחב ציבורי מהו. ככלל, הפרדה מגדרית במרחב הציבורי מתקשרת בתודעה לאיסור הפליה, לפגיעה בשוויון ולהדרת נשים במרחב הציבורי".⁷

8. נוסיף ונציין כי אף מעבר לאיסור הכללי על הפרדה מגדרית במרחב הציבורי, קיימת **באופן ספציפי** התייחסות בדין להפרדה מגדרית במדרכות כפרקטיקה פסולה. בעניין זה, נזכיר את פסקי הדין בפרשת ההפרדה המגדרית בשכונת מאה שערים בירושלים (בג"ץ 6986/10 **חברת מועצת עיריית ירושלים, רחל עזריה נ' משטרת ישראל** (נבו 28.9.2010) (להלן – "עניין עזריה הראשון") וכן בג"ץ 7521/11 **עזריה נ' משטרת ישראל** [פורסם בנבו] (16.10.2011) (להלן – "עניין עזריה השני"). בשני מקרים אלו נמחקו בהסכמת הצדדים עתירות נגד הפרדה מגדרית באמצעים פיזיים – גדרות והצבת סדרנים - ברחובות שכונת מאה שערים במהלך חג הסוכות. זאת לאחר שהמדינה הודיעה לבית המשפט כי היא מתנגדת מכל וכל להפרדה כזו ובכוונת המשטרה לאכוף בנוקשות את האיסור על ההפרדה. עוד נפנה לפסק הדין בע"פ 5338/17 **משה אבוטבול ראש עיריית בית שמש נ' נילי פיליפ** (נבו 1.11.2018) (להלן – "עניין אבוטבול"), בו עוגנה במפורש חובתה של הרשות המקומית לאכוף את הסרתם של שלטי הדרת נשים והפרדה

⁴ ראה ה"ש 1 לעיל

⁵ בג"ץ 8010/16 **מלכה נעמה ברזון נ' מדינת ישראל** (נבו 12.7.2021), פס' 8 לפסק דינו של השופט פוגלמן
⁶ בג"ץ 3865/20 **שלומי שוקרון נ' המועצה המקומית קרית ארבע** (נבו 7.10.2020), פס' 5 לפסק דינו של השופט גרוסקופף

⁷ עע"מ 7174/23 **פורום חירות והאדם בישראל נ' עיריית תל אביב - יפו** (נבו 22.9.2023) (להלן – "עניין כיכר דיזינגוף"), פסקה 5 לפסק דינו של השופט (כתוארו אז) עמית

מגדרית, בהיותם פוגעניים, מפלים ומפרים את עקרון השוויון.

9. אם כן, ברור כי האיסור על הפרדה מגדרית ברחובות רשות מקומית ובכלל במרחב הציבורי מבוסס בדין: בחוק, בפסיקה ובמדיניות אכיפה של המדינה. ודאי שאין לרשות מקומית סמכות בדין לעודד או להתיר הפרדה כזו. מעבר לכך, כאמור בעניין **עזריה** (הראשון והשני) ועוד יותר מכך בעניין **אבוטבול**, חובתה של העירייה אינה מתמצה באי-השתתפות בקידום ההפרדה המגדרית. חלה עליה חובה אקטיבית לאכוף את מניעת הצבת השלטים שהוצבו בניגוד לדין.

10. נציין כי דווח בהמשך באתר "זמן ישראל" על הסרת השלטים (או לפחות חלקם),⁸ אולם לא הובהר אם הדבר קבוע.

11. לאור כל האמור, נבקש לדעת האם וכיצד השתתפה עיריית בני ברק בהחלטה על הצבת השלטים, האם הם עודם מוצבים והאם יש כוונה להרחיב את המדיניות הפסולה לרחובות נוספים, כנטען בפרסומים שצוטטו לעיל. ככל שאין לעירייה מעורבות בהחלטה, נבקש לדעת האם וכיצד מתכננת העירייה לאכוף את הסרת השלטים ולמנוע את האפליה הבוטה והדרת הנשים ברחובות בני ברק.

12. **על כן, נבקש את התייחסותכם והבהרתכם לפרטי המקרה בהקדם האפשרי וזאת על מנת שנוכל לשקול את המשך צעדינו בנושא לרבות המשפטיים.**

בברכה,

טל שורץ

רכז המחלקה המוניציפלית

עו"ד תמר באום

מנהלת המחלקה המוניציפלית

העתקים:

עו"ד יהודה זמרת, יועץ משפטי, משרד הפנים
מר צביקה אינבינדר, ממונה מחוז תל-אביב, משרד הפנים

⁸ "הוסרו השלטים שהוצבו בבני ברק והורו על הפרדה מגדרית במרחב הציבורי", **זמן ישראל** (15.07.2026)